



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Sylvy Šiškeové a soudců Tomáše Kocourka a Karla Šimky v právní věci žalobce: **A. V. T.**, zast. JUDr. Leošem Brantálem, LL.M., advokátem se sídlem 28. října 1727/108, Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 3. 2025, č. j. OAM-13319-25/ZR-2024, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 15. 7. 2025, č. j. 33 A 12/2025-106,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 15. 7. 2025, č. j. 33 A 12/2025-106, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalovaný podle § 77 odst. 1 písm. h) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, zrušil žalobci platnost povolení k trvalému pobytu a stanovil mu lhůtu k vycestování v délce 30 dnů od právní moci rozhodnutí, případně od propuštění z výkonu trestu odnětí svobody.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného se žalobce bránil u Krajského soudu v Brně, který žalobu zamítl rozsudkem označeným v záhlaví.

[3] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Namítá, že krajský soud nesprávně posoudil dopad napadeného rozhodnutí do jeho soukromého a rodinného života. Nebylo náležitě zkoumáno, zda stěžovatel představuje hrozbu pro veřejný pořádek. Ve správním řízení mělo být přihlédnuto k pozdější novelizaci trestních předpisů. Žalovaný zahájil řízení předčasně během dovolacího řízení. Napadený rozsudek je nepřezkoumatelný, pomíjí žalobní námitky a pouze přebírá závěry žalovaného. Stěžovatel dále podrobně poukázal na okolnosti své trestné činnosti, své chování po jejím spáchání, rodinné poměry a podnikatelskou činnost.

[4] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti odkázal na své rozhodnutí a na rozsudek krajského soudu, v nichž byly stěžovatelovy námitky podrobně vypořádány. Dále sdělil, že Nejvyšší soud odmítl stěžovatelovo dovolání. Stěžovatel bagatelizuje svou trestnou činnost, kterou žalovaný považuje za zavrženíhodnou a netolerovatelnou.

[5] Kasační stížnost je přípustná a projednatelná. Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce [§ 31 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.)], se Nejvyšší správní soud (NSS) zabývá též otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud ji odmítne jako nepřijatelnou (usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, body 11 a 12).

[6] Kasační stížnost je mimo jiné přijatelná, shledá-li NSS pochybení krajského soudu, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[7] Kasační stížnost je přijatelná a zároveň důvodná. Ještě dříve, než se NSS mohl zabývat věcnými námitkami stěžovatele, totiž dospěl k závěru, že řízení před krajským soudem bylo zatíženo vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.]. K této vadě NSS přihlédl i bez námítky (§ 109 odst. 4 s. ř. s.).

[8] Z judikatury kasačního soudu vyplývá, že rodinné příslušníky cizince je třeba obecně považovat za osoby přicházející v úvahu jako osoby zúčastněné na řízení (rozsudek NSS ze dne 18. 7. 2024, č. j. 8 Azs 83/2024-39, č. 4631/2024 Sb. NSS, bod 21 a tam citovaná judikatura). I konkrétně ve vztahu k rozhodnutí o zrušení trvalého pobytu cizince judikatura uvádí, že tímto rozhodnutím mohou být dotčeni na svém právu na soukromý a rodinný život i cizincovi rodinní příslušníci (rozsudek NSS ze dne 20. 12. 2017, č. j. 2 Azs 353/2017-29, bod 25, nebo ze dne 8. 8. 2025, č. j. 8 Azs 180/2024-38, bod 16).

[9] Jak NSS v minulosti také uvedl, z § 34 odst. 2 s. ř. s. plyne povinnost soudu postupovat aktivně při zjišťování okruhu potenciálních osob zúčastněných na řízení (rozsudek ze dne 21. 12. 2005, č. j. 1 As 39/2004-75, č. 1479/2005 Sb. NSS). Krajský soud při tom musí vyvinout aktivitu přiměřenou okolnostem případu a informacím, jež má k dispozici (rozsudek NSS ze dne 13. 2. 2013, č. j. 1 As 149/2012-153, bod 19).

[10] V nynější věci ze správního spisu i ze žaloby plyne, že stěžovatel v České republice žije (resp. před nástupem do výkonu trestu odnětí svobody žil) ve společné domácnosti se svou manželkou, která nyní provozuje stěžovatelovu večeřku. Ve společné domácnosti se stěžovatelem podle obsahu spisu žijí i jeho dvě dospělé děti (syn a dcera), které studují vysoké školy. Stěžovatel se v žalobě podrobně dovolával dopadu napadeného rozhodnutí do jeho rodinného soužití s manželkou a dětmi. Uváděl i jejich konkrétní osobní údaje včetně jmen, dat narození a rodných čísel (s. 5-6 žaloby). Přílohou žaloby byly i dokumenty identifikující stěžovatelovy rodinné příslušníky a jejich rodinné vazby (rodné listy a listiny o nabytí státního občanství jeho dětí, potvrzení o trvalém pobytu jeho manželky, potvrzení o uzavření manželství, výpis z katastru nemovitostí dokládající společné vlastnictví budovy, v níž stěžovatel s rodinou bydlí a provozuje své podnikání apod.). Také rozhodnutí žalovaného se rodinnou situací stěžovatele poměrně podrobně zabývá (zejm. s. 9-14). K dopadům napadeného rozhodnutí do rodinné situace stěžovatele se ostatně vyjadřoval i krajský soud v napadeném rozsudku (především body 33-35).

pokračování

[11] Je pravdou, že stěžovatel v rozporu s § 34 odst. 2 s. ř. s. v žalobě svou manželku a děti výslovně neoznačil jako osoby přicházející v úvahu jako osoby zúčastněné na řízení. Nesplnění této stěžovatelovy procesní povinnosti však nezavazuje krajský soud odpovědnosti za správné určení okruhu osob zúčastněných na řízení (rozsudek NSS ze dne 20. 9. 2011, č. j. 2 Afs 40/2011-125).

[12] NSS dospěl k závěru, že splnění materiální podmínky podle § 34 odst. 1 s. ř. s. u stěžovatelovy manželky a dětí bylo natolik zjevné, že krajský soud byl povinen je vyrozumět o probíhajícím řízení. Krajský soud mohl z obsahu žaloby a správního spisu seznat, že se napadené rozhodnutí žalovaného dotýká rovněž práv stěžovatelovy manželky a dětí. Protože je však o probíhajícím řízení nevyrozuměl, a znemožnil jim tak splnit formální podmínku pro uplatňování práv osob zúčastněných na řízení, zatížil řízení o žalobě vadou (shodně rozsudky NSS č. j. 8 Azs 83/2024-39, bod 25, a č. j. 8 Azs 180/2024-38, bod 18).

[13] NSS nepřísluší odhadovat konkrétní argumentaci osob zúčastněných na řízení v případě, že by jim bylo umožněno uplatňovat jejich práva (není ostatně ani zřejmé, zda by tato práva skutečně uplatnily). Stejně tak si je soud vědom toho, že tyto osoby nemohou rozšířit rozsah přezkumu mimo rámec vymezený uplatněnými žalobními body. Nelze ale vyloučit, že případné vyjádření těchto osob mohlo být významné pro posouzení žalobních bodů krajským soudem, tj. mohlo ovlivnit přezkum rozhodnutí žalovaného ze strany krajského soudu. Vada řízení před krajským soudem tedy může mít vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci samé, a proto je namístě napadený rozsudek zrušit (rozsudky NSS č. j. 8 Azs 83/2024-39, bod 26, a č. j. 8 Azs 180/2024-38, bod 20).

[14] NSS naopak nepřisvědčil námitce nepřezkoumatelnosti, kterou stěžovatel spatřuje v tom, že se podle něj krajský soud nedostatečně zabýval žalobními námitkami a bez dalšího převzal argumentaci žalovaného. Krajský soud se totiž v napadeném rozsudku podrobně všemi žalobními námitkami zabýval (rozsudek NSS ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004-73, č. 787/2006 Sb. NSS) a z jeho odůvodnění je patrné, proč je považoval za nedůvodné (rozsudek NSS ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44, č. 689/2005 Sb. NSS). Krajský soud se věnoval přiměřenosti dopadů napadeného rozhodnutí do života stěžovatele (body 25-35), stěžovatelem namítanou pozdější změnou trestněprávní úpravy a námitkou, že zrušení pobytového titulu představuje trest (body 36-42), a vypořádal i námitku údajně předčasného zahájení správního řízení před skončením dovolacího řízení (bod 43). Ani v tom, že krajský soud přitakal některým závěrům žalovaného a ztotožnil se s nimi, nelze podle NSS v nynější věci spatřovat nedostatek odůvodnění napadeného rozsudku (rozsudek NSS ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, č. 1350/2007 Sb. NSS). Rozsudek krajského soudu tedy není nepřezkoumatelný.

[15] NSS se dále nezabýval zbylými kasačními námitkami směřujícími do merita věci, neboť jejich vypořádání by v tuto chvíli bylo předčasné (shodně např. rozsudky NSS ze dne 16. 4. 2025, č. j. 2 As 364/2023-103, bod 22, ze dne 10. 2. 2023, č. j. 5 Afs 417/2021-40, bod 32, ze dne 15. 2. 2024, č. j. 2 Azs 269/2023-40, bod 22, nebo ze dne 3. 4. 2019, č. j. 6 Azs 9/2019-26, bod 19). Krajský soud v dalším řízení vyrozumí možné osoby zúčastněné na řízení podle § 34 odst. 2 s. ř. s. a spolu s poučením je vyzve k oznámení, zda budou v řízení uplatňovat svá práva. Následně krajský soud při vypořádání žalobních bodů

přihlédne k případné procesní aktivitě těchto osob (rozsudky NSS č. j. 8 Azs 83/2024-39, bod 27, a č. j. 8 Azs 180/2024-38, bod 21).

[16] Kasační stížnost je důvodná, a proto NSS zrušil napadený rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 věty první s. ř. s.). Krajský soud bude v dalším řízení vázán závěry vyslovenými v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.) a rozhodne také o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. září 2025

Sylva Šiškeová
předsedkyně senátu